

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτισις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην, διευθύνοντα
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τί πρέπει νὰ πράξωμεν οἱ Ἕλληνες).—Ἡπειρωτικαὶ εἰδήσεις.—Μακεδονία.—Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι.—Συρία (ἡ ἐν αὐτῇ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ).—Διαμαρτύρησις τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Φλωρίνης.—Νεώτεροι ἐκ Μακεδονίας εἰδήσεις.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.—Ἐπιφυλλίς (ἡ παραχάραξις τῶν ἐθνικῶν ἱσμεμάτων).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 7 Αὐγούστου 1903.

Καὶ τὰς ἀπροσδοκίτους τῶν πολέμων ἐκβάσεις καὶ τὴν σύγχρονον τῶν πραγμάτων κατάστασιν ἀγνοοῦσιν οἱ ὡς ἀναμφισβήτητον θεωροῦντες τὴν νίκην τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐν περιπτώσει πολέμου. Δὲν θέλομεν νὰ ὑπερτιμώσωμεν τὴν γενναϊότητα τῶν τελευταίων τούτων, γενναϊότητα, ἥς τὰ μόνον μέχρι τοῦδε δείγματα ἔδωκαν ἐν Σλιβνίτση, ὅπου ἐπολέμησαν κατ' ἀντιπάλους μὴ ἔχοντων ρουσίγια, δίδουσι δὲ νῦν ἐν Μακεδονίᾳ σφάζοντες ἀόπλους ἀνθρώπους καὶ ἡρωϊκῶς καταπαλοῦντες ἱερέων, γυναικῶν καὶ παιδίων. Οὐδὲ νὰ ὑποτιμώσωμεν πρέπει τὴν ἀπαράμιλλον τοῦ Τούρκου στρατιώτου καρτερίαν ἐν ταῖς κακουχίαις καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν τέχνην τοῦ ἀμύνεσθαι.

Ἄλλ' ὁ ἐλληνοτουρκικὸς πόλεμος δὲν συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν ἀδιάσειστον ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν Τούρκων πεποίθησιν. Ἐν ἐκείνῳ ἡττήθημεν οἱ Ἕλληνες χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἀναδειχθῶσιν νικηταὶ καὶ οἱ Τούρκοι. Πεντήκοντα χιλιάδες στρατοὺ ἢ μᾶλλον πολιτῶν ἐνδεσμένων στρατιωτικὴν στολὴν ἄνευ καὶ τῶν ἐλαχίστων ἀσκήσεων, ἄνευ τῆς στοιχειώδους παντὶ στρατῷ ἑξέως τοῦ πειθαρχεῖν, μετὰ ὅπλισμου μεγάλως ὑπερπονητοῦ τοῦ τουρκικοῦ, ἄνευ ἱππικῆς, μετὰ στρατηγῶν φορτωθέντων σειρήνια μόνον καὶ μόνον, διότι καλῶς τρεφόμενοι κατάρθωσαν νὰ νικήσωσιν ἐν τοῖς γραφείοις τὸν θάνατον, ἡδυνήθησαν νὰ διεκδικήσωσι πρὸς τοὺς Τούρκους ἐπὶ ὁλόκληρον μῆνα τὸ ἔδαφος τῆς Θεσσαλίας καὶ παρὰ τὰς ἀπαγορευσεις καὶ τὴν ἀπώλειαν πάσης ἐπὶ τοὺς ἀρχηγούς των πίστεως ἰσχύσαν νὰ δώσωσι τὰς μάχας τοῦ Βελεστίνου καὶ ἰδίᾳ τοῦ Δομοκοῦ, δι' ὧν ἐκινδύνευσεν νὰ ἐπέλθῃ ὅλως δι' ὅλου ἁλλοῖα τοῦ ὅλου πολέμου ἡ ἐκβάσις καὶ ἀφεύκτως θὰ ἐπείχετο, ἐὰν ὅχι μεγαλοφυΐα, ἀλλὰ νοῦς κοινὸς ἐκυβέρνησεν τὴν Ἑλλάδα πρὸ τοῦ πολέμου. Ἦγον καλέσει τότε οἱ Τούρκοι ὡς ἐφέδρους καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐξήκοντούτους, ἐκ τῶν δώδεκα δὲ ἡλικιών τῆς ἐφεδρείας καὶ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ οἱ Ἕλληνες ἕνεκα τῆς περινοίας τοῦ κυβερνήτου αὐτοῦ δὲν ἐκάλεσαν καὶ δὲν ἡδύναντο νὰ καλέσωσιν ἢ μόνον τοὺς ἡμίσεις καὶ ἡ κυριαρχὴν τοῦ Αἰγαίου ἐλληνικὸς στόλος περιουσίῃ εἰς τὸν ἄδοξον βομβαρδισμόν τῆς Πρεβέζης καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Σαλαώρας.

Εἶναι ταῦτα ἰσχυρὰ ἐνδεικτικὰ τῆς ἀσφαλούς τῶν Τούρκων νίκης κατὰ τῶν Βουλγάρων; Ὅπως παρατάξῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν κατὰ τῶν Βουλγάρων διακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν ὀφείλει ἡ Τουρκία νὰ καλέσῃ τετρακοσίας χιλιάδας, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὰς συγκοινωνίας καὶ τὸν ἐπισιτισμόν τῶν μαχομένων καὶ ἀποκόψῃ παρὰ τοῖς Σέρβοις καὶ Μαυροβούνιοις πάντα πειρασμὸν συμμετοχῆς ἐν τῇ πάλῃ. Ἄλλ' ἔρωτᾷται: ἀρκοῦσι διακόσιαι χιλιάδες στρατοῦ, ἵνα καταστήσωσι βεβαίαν τὴν νίκην κατὰ ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἴσον, ἂν μὴ ὑπέρτερον ἔχοντος τὸν ὅπλισμόν, ἄρθρον τὰ ἐφόδια, ἐπιλεκτά τὰ ἐπιτελεῖα, διότι οὐ μόνον οἱ συγκροτοῦντες αὐτὰ Βούλγαροι ἀξιοματικοὶ ἐμορφώθησαν ἐν τῇ στρατιωτικῇ τῆς Πετροπόλεως ἀκαδημίᾳ, ἀλλὰ καὶ Ῥῶσοι ἀξιοματικοὶ ἀφεύκτως θὰ λάβωσιν εἰς αὐτὰ μέρος, ἔχοντες δὲ τὸ ἀνυπολόγιστον ἐν πολέμῳ ση-

μασίας ἡθικὸν θάρρος, ὅτι ἡττώμενος δὲν θὰ ἀφεθῇ μόνος;

Πλείονας τῶν τετρακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν διὰ πολλοὺς λόγους, ὧν πρῶτιστος αἱ οικονομικαὶ δυσχερείαι, εἶναι ἀδύνατον τῇ Τουρκίᾳ νὰ στρατολογήσῃ κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἐκ τοιαύτης δὲ δυνάμεως, ὡς εἴρηται, εἶναι ἀδύνατον αὐτῇ νὰ διαθέσῃ ἐν τῷ ἐπικειμένῳ πολέμῳ καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν πλείονας τῶν διακοσίων χιλιάδων.

Τί, ὦ πολιτεὺται τῆς Ἑλλάδος, θὰ γίνῃ, ἡττωμένης τῆς Τουρκίας; Ὅθι διαμαρτυρηθῇτε πρὸς τὴν Εὐρώπην, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἔσχον τὴν αὐθάδειαν νὰ διαψεύσωσι τοὺς ὑπολογισμούς σας καὶ ἐτόλμησαν ἀνασχύντως νὰ νικήσωσιν, ἐν ᾧ ὑμεῖς ἔθεωρεῖτε αὐτοὺς ἄξιους νὰ ἡττηθῶσιν; Τί θ' ἀποκριθῇτε πρὸς τὰς μυριάδας τῶν Ἑλλήνων Μακεδόνων, ὧν τὰς πόλεις θὰ καταλάβωσιν οἱ Βούλγαροι ἀνανταγώνιστοι τότε καὶ ἀδύως συνεχίζοντες τὸ ἔργον τῶν σιφῶν τῶν Σαράφωφ; Τί θὰ φέρετε εἰς δικαιολογίαν ἀπέναντι τῆς ἱστορίας τῶν χιλιάδων ἐτῶν καὶ ἀπέναντι τῆς βοῆς, ἣν θὰ ἀποδώσωσιν οἱ χησινὸι τάφοι τῶν γονέων σας, οἵτινες ἀνεκρήρυτον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους μαχόμενοι κατὰ μῖαν τῶν μεγίστων τότε αὐτοκρατοριῶν τοῦ κόσμου καὶ κατὰ τῆς ἀνθρώπου διπλωματίας τῆς Εὐρώπης, βοῆς καταρωμένης γενεάν, τὴν ἐνεστώσαν, γενεάν ἐντροπύσαν εἰς τοὺς λόγους, γενεάν δικολάβων ἐνορώντων τὰς τύχας τοῦ ἔθνους εἰς τὸ παιγνίδιον τῶν λέξεων, γενεάν τυφλὴν καὶ κωφὴν, μὴ βλέπουσαν ὅ,τι πᾶσιν ὤρατον κείναι, μὴ ἀκούουσιν τὰς βροντάς, αἵτινες συγκυκώσιν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην;

Δὲν πιστεύομεν νὰ θέσωσιν οἱ Τούρκοι ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν εἰλικρίνειαν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. Ἀν αὐτοὶ εὐχονται ἀπαξ νὰ νικήσωσιν τοὺς Βουλγάρους, ἡμεῖς εὐχόμεθα αὐτὸ μυνήσασθαι. Ἄλλ' αἱ εὐχαὶ δὲν εἶναι πολὺ κραταιαὶ ὅλον, ὅπως καταγάγῃ τις νίκας καὶ ἡ Ἑλλάς ὀφείλει διὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς, ἄντε ὑπάρχῃ βουλὴ, ἄντε μὴ, νὰ λάβῃ τὰς στοιχειώδεις φροντίδας, αἵτινες προηγούνται τῶν ἐπιπλεονεκτημάτων καὶ περὶ τούτου θὰ ἀσχοληθώμεν ἐν ὑπὸ ἐπομένῳ. Εἰμεθα φίλοι σήμερον τῶν Τούρκων, ἀλλὰ πῦθάνον αἱ περιστάσεις νὰ ἐξυθίσαι τοσοῦτον, ὥστε νὰ καταστήσωσιν ἡμᾶς ἀπαραίτητους συμμάχους αὐτῶν, ἂν τε θέλωσιν ἡμᾶς τοιοῦτους, ἂν τε μὴ. Διότι ἀγαπῶσιν μὲν ἡμᾶς σήμερον οἱ Τούρκοι, ἀλλ' ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ περιστώσιν τὰ πράγματα εἰς τοιοῦτον σημείον, ὥστε νὰ ἀποβῇ ἡμῖν ἀνωφελὲς ἡ ἀγάπη των. Τότε τί γενήσεται;

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ ὠραῖοι καρποὶ τῶν Ἰταλικῶν
ἐν Ἡπείρῳ ἐνεργεῖων.

Ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἰωαννίνων τῇ ἐγκρίτῳ τῆς Νεαπόλεως ἐφημερίδι «Punolo» τὰ ἐπόμενα προσοχῆς ἄξια:

«Πρὸ ἡμερῶν κλοπὴ διὰ ῥήξεως εἶχε λάβει χώραν εἰς παρακείμενόν τι ἐν Ἰωαννίνοις Ἰταλικὴ Σχολὴ ἐμπορικῶν Ἰουδαίων. Αἱ κατὰ τῶν ἀγιοπαίδων πάσης προελεύσεως τῶν διατηρουμένων ἐν αὐτῇ ὡς τροφίμων βάσεις ὑπόνοιαι ἐπεβεβαιώθησαν κατόπιν ἀνακρίσεως γενομένης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Προξένου τῆς Ἰταλίας κ. Millelire ἀνευρόντος τὰ κλοπιμαῖα εἶδη, τῶν δὲ δραστῶν ἀποδρασάντων μετὰ τὴν ἀνακλήψιν ταύτην.

Εἶναι νομίζομεν πλέον ἢ καιρὸς, ὅπως αὐτὸς ὁ κ. Πρόξενος τῆς Ἰταλίας ἐν Ἰωαννίνοις ἐὰν κήδηται τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ ἀναγνωρίζων τὸ ἄστοχον ἀτυχὲς ἐγγεγερμένου νὰ κλεισθῇ τὴν περιώνυμον ταύτην σχολὴν τὴν ἀτιμάζουσαν τὸ Ἰταλικὸν ὄνομα διὰ συγκεντρώσεως ἐν λωποδυτικῇ ἐστία ὅλων τῶν καθαρμάτων τῶν Ἰωαννίνων ὑπὸ τὸ ὄνομα σχολῆς ἐπαγγελματικῆς Ἰταλικῆς, διατάσων μάλιστα καὶ τὴν ἀφειδῇ ἀπολύμανσιν τῆς οἰκίας».

Ὁ ἐν Ἰωαννίνοις δὲ ἀνταποκριτὴς τοῦ

«Ἀγῶνος» ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 2 Αὐγούστου τὰ ἐπόμενα βραχέα.

Ἀγνοοῦμεν τί συμβαίνει ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου ἀπὸ δέκα ἡμερῶν. Ἡ ἑλλειψὶς πάσης εἰδήσεως ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς προκαλεῖ μύριους φόβους καὶ μυρίας γενεᾶς διαδόσεις. Βέβαιον εἶναι, ὅτι πᾶσα συγκοινωνία πρὸς τὸν νομὸν ἐκείνον εἶναι διακεκομμένη, ταχυδρομικὴ τε καὶ τηλεγραφικὴ. Οἱ Τούρκοι φοβοῦνται τουρκοβουλγαρικὸν πόλεμον, περιδεῖς δὲ εἰμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀγνοοῦντες τί τεκταίνεται κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ ἐκείνῃ χώρᾳ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου κατάστασις.—Στρατιωτικαὶ κινήσεις τῆς Τουρκίας.—Ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τῶν Βουλγάρων.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1903.

Ἀπέφυγον ἐν τῇ προηγούμενῃ μου ἐπιστολῇ νὰ γράψω ὑμῖν περὶ τοῦ νέου μεγάλου ἀναρχικοῦ καὶ δολοφονικοῦ κινήματος τῶν Βουλγάρων, διότι ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν συγκοινωνιῶν ἡ πρώτη κατὰ πλῆθυσ ὑπῆρξε τοσοῦτον μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ὥστε αἱ ὑπερβολικώταται τῶν διαδόσεων ἐκυκλοφόρουν ὡς βέβαια γεγονότα. Ἀρκεῖ νὰ εἰπῶ ὑμῖν, ὅτι ὁ φόβος τοσοῦτον ἐμεγάλωσε τὸ ἀπίσιον τῶν Βουλγάρων ἔργον, ὥστε διεδόθη, ὅτι ἀπόστολοι τοῦ βδελυροῦ κομιτάτου μεταδόντες εἰς τὰ λουτρά τοῦ Αἰξέδολοφόνου τὸν βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον, ὅτι ἀνετινάχθη τὸ Ἑλλν. Προξένος Μοναστηρίου, ὅτι ἡ Φλωρίνα καίεται καὶ τὰ παρόμοια.

Οὐχ ἦν τὸν τὰ πράγματα δὲν εἶναι δι' ὅλου εὐχάριστα. Βεβαιούται ἡδὴ, ὅτι τὸν παρὰ τὸ Σόροβιτς σιγισματικῶν χωρίων οἱ δυνάμειοι φέρειν ὅπλα συνήθησαν μετὰ τῶν ἀνταρτῶν εἰς τὸ ὄρος Βίτσε. Τὸ Κρούσοβον ἐξακολοῦθι κατεχόμενον ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, δὲν ἐπεχειρήθη δ' εἰσεῖν ἡ ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκπολιόρρησις αὐτοῦ. Οὐδεὶς ἄρα γινώσκει τίνος εἶδους ὅργανα διαπράττονται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐρείῃ κωμωπολεῖ καὶ τίς ἡ τελικὴ αὐτῆς τύχη μετὰ τὴν ἀναμενόμενην ἐπίθεσιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Τὴν ἐκρυθμὴν κατάστασιν, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ αἰφνιδία εἰσβολὴ τῶν βουλγαρικῶν σιφῶν εἰς τὸν νομὸν τοῦ Μοναστηρίου μαρτυρεῖ σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι μέχρι σήμερον ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου τὸ ταχυδρομικὸν Κορυτσᾶς καὶ Μοναστηρίου καθυστερεῖ. Τῇ 22 λήξαντος μηνὸς βουλγαρικὴ συμμορία θελήσασα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κωμωπολιν Κλεισοῦραν προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ σώματος τοῦ ἀρχηγοῦ Βαγγέλῃ καὶ διεσκορπίθη κακῇ κακῶς ἀφῆσασα ἐπὶ τόπου ἐξ νεκρῶν. Ἄλλ' ἡ ἑλλειψὶς πάσης εἰδήσεως ἀπὸ ὁκτὼ ἡμερῶν περὶ τῆς λαμπρᾶς ταύτης κωμωπολέως γενεᾶς εὐλόγους φόβους μὴ οἱ Βούλγαροι πρὸς ἐκδίκησιν τῆς ἡττῆς των ἐπῆλθον πολυκρημνιστοὶ καὶ κατέλαβον τὴν Κλεισοῦραν. Οὐαὶ τότε τοῖς ἡμετέροις!

Ὁ Χιλμὴ πασσᾶς ἀφίχθεις ἐκ Σκοπίων ἀπῆλθεν ἐσπευσμένως εἰς Μοναστήριον. Τὸ Ὅστροβὸν καθωρίσθη ὡς γενικὸν στρατοπέδον τοῦ στρατοῦ, ὅστις μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ συστηματικὴν τὴν κατάδιωξιν τῶν βουλγαρικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων. Αὐτόθι θὰ συναθροισθῇ περὶ τὰς 30 χιλ. στρατοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ρουσιθὴ πασσᾶν, ὅστις καὶ ἀπῆλθεν ἡδὴ εἰς τὸ στρατὸν τοῦτο. Δέκα ἐξ ἡμετέρων, ἐξ Ἀλβανίας τὰ πλείεστα κατεβήκα, ἔρθασαν ἐπὶ τόπου. Δύο ἡλικίας ἐφεδρείας τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου προσεκληθήσαν, ὑπολογίζονται δὲ, ὅτι αὐταὶ θὰ ἀποφέρωσιν ἐν συνόλῳ 24 τάγματα.

Ἡ ἀκτὶς ἐνεργείας τῶν βουλγαρικῶν σιφῶν εἶναι ἀρκούντως μεγάλη, ὥστε ἡ ἐξέδωσις αὐτῶν νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ χρόνον μακρὸν καὶ στρατὸν πολλόν. Τὰ ἐντὸς τῆς ἀκτίνος ταύτης πολυάριθμα ἑλληνικὰ χωρία θὰ ὑποστώσιν τὰ πένθονα, διότι ἐντὸς αὐτῶν ὀχυροῦνται οἱ χιμῶδοροι ἀπόγονοι τοῦ Κρούμου, ὅπως μετὰ τὰς λεηλασίας, τοὺς φόβους καὶ τὰς ἄλλας ἀτιμίας, ὅς θὰ διαπρέξωσιν αὐτοὶ, παραδώσωσι πᾶν τὸ λοιπὸν εἰς τὰς ὀδὰς τῶν τουρκικῶν τηλεδολῶν.

Τὴν προπαραβέβωσαν νύκτα (30 Ἰουλίου) ἀνετινάχθη ἡ γέφυρα τοῦ σιδηροδρόμου Μοναστηρίου μετὰ τὴν Φλωρίνην καὶ Ἀσάλῃ.

Καὶ ἐνταῦθα μὲν οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα, αὐτὸθι δὲ τί γίνονται οἱ προσφιλέστατοι θεσμοί, πῶς δὲ βαίνουν τὰ κατὰ τοὺς δημάρχους;

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἀναγινοσκώντες τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας ἄκων ἀναμνησθήσεται τοῦ γαλλικοῦ λόγιου: «Μάντευσον, ἂν θέλῃς καὶ ἔκλεξον, ἂν τολμῇς». Τσοαυτὴ ἀσφραῖα καὶ τσοαυτὴ σύγχυσις ἐπικρατεῖ ὀρεϊλόμενα εἰς τὴν μοναδικὴν ἀκρίσιαν, τὴν ἀναλοχύνον ἀμάθειαν καὶ τὴν φρικώδη ἀναισθησίαν περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν χώρᾳ, ἥς ἡ τύχη θὰ σημάγῃ ὅχι μόνον τὴν τύχην τοῦ ἁλλοῦ τούτου τῶν σανίδων καὶ τῆς θεοκρατικῆς περὶ τοὺς λόγους μονομανίας βασιλείου, ἀλλὰ τῆς ὅλης ἑλληνικῆς φυλῆς. Δημοσιεύονται κατ' αὐτὰς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐφημερίδις τοιαῦται εἰδήσεις, ὅς οὐδ' οἱ Βούλγαροι θὰ ἐδόλμων νὰ ἀναγράψωσι, τὰ ἑλενὰ δὲ παιδάκια, ἅτινα τὴν εὐθηνίαν θηρεύοντες περισυνέλεξαν ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν οἱ διευθυνταὶ τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, δώσαντες αὐτοῖς κάλαμον καὶ χάρτην. οὐδ' ὑποπτεύονται κἄν, διὰ ἀστοχείωτοι καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἀπλουσιότητας γεωγραφικὰς γνώσεις, γράφουσι τοιαῦτα πράγματα, ἅτινα, ἂν μὴ ἦσαν ἔρχεται μορφαί, ἀφεύκτως θὰ ἦσαν προδοσίαι αὐτόχρημα. «Ἐφ' ὧν τῶν ὀρέων τῆς δυτικῆς Μακεδονίας κυματίζουσι βουλγαρικαὶ σημαῖαι, ἀνέγραψε παραλαβοῦσα τίς οἶδε πόθεν (διότι ἡ καλὴ πίστις ἡ ἀπαυτοῦσα νὰ σημειώνηται ἡ πηγὴ τῆς εἰδήσεως εἶναι ἀγνωστον πρᾶγμα εἰς τὸν διανικτερούμενον ἐν τοῖς καφενείοις συρφετὸν τούτων) ἐφημερίς τις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἐπαύριον τῇ βοηθείᾳ τῆς νύκτ' ἐπερημένης ψαλίδος ἐπανελάβον τὴν ὥραν εἰδήσιν δλα σχεδὸν τοῦ ἰοστεφάνου ἄσεως τὰ ὅργανα τοῦ λεγομένου τύπου. Ἄλλῃ ἐδημοσίευσεν (λαδοῦσα αὐτὴν τὴν τηλεγραφικὴς ἐμμέσεως) τὴν ὥραν εἰδήσιν, ὅτι οἱ Βούλγαροι κατέλαβον τὴν ἀπὸ Σκοπίων, μέχρι καὶ τῆς Καστορίας χώραν, ἐπειδὴ δὲ αὕτη συνέπεσε νὰ κατοικήται ὅλη ὑπὸ κουτοσολῶν, ἡ ὁμονοικὴ κυβερνήσις διεμαρτυρήθη πρὸς τὰς Ἀννάμεις καὶ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τούτῳ. Καὶ ἂν ἄλλοι τόσοι ἐχθροὶ πρὸς τοὺς υπάρχοντας ἀναφανῶσι κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ, δύνανται οὕτως νὰ σωθῇ διὰ τῶν ἰδίων μεγάλων, ὅς κένηται, δυνάμεων. Ἀλλὰ Θεέ μου! τίς θὰ σώσῃ τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀφροσύνης καὶ ἀδελτηρίας;

— Σπουδαιόταται δηλώσεις περὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐνώπιον τῶν ἀγγλικῶν βουλευτῶν ὑπὸ τοῦ πρωτοῦ υπουργοῦ Βάλφουρ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Λάνδωνος ἐν ὁμοίῳ περίπτῳ πνεύματι. Ἐκ τῶν δηλώσεων τούτων παρήγορον ἀνακύπτει τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἄριστα πασὼν ἐν γνώσει τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἀφελόμενα ἀγγλικὴ πολιτικὴ διέγνωσεν ὅπως δὴποτε τὸν χαρακτήρα τῆς λεγομένης βουλγαρικῆς ἐπαναστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀνεγνώρισεν, ὅτι αἱ ταιριαστικαὶ τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας ὀφείλονται νῦν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς κακουχίας τῶν αὐτοκαλουμένων ἀπελευθερωτῶν τῆς Μακεδονίας Βουλγάρων ληστῶν. Τοῦτο ἀποτελεῖ μέγιστον ἡθικὸν κέρδος διὰ τὴν ἡμέτεράν δικαίαν ἐν τῇ περιμαχίῳ χώρᾳ, δεξιὰ δὲ πολιτικῇ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δύναται νὰ προδιαβῇ καὶ τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης γνώμην καὶ τὴν διπλωματίαν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνισμοῦ διὰ τὴν περιεργασίαν, καθ' ἣν αὕτη θὰ ἐπιληφθῇ τῆς θορυβικῆς τοῦ προβλήματος λύσεως. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἑλλνὴν πολιτικὴν σπουδαιότητα κένηται αἱ δηλώσεις αὗται τοῦ Βάλφουρ, παραθέτομεν αὐτῆς τὴν αὐσιώδη περιλήψιν ὡδε: Ἀντιταῖς εἶπε, μὴ δυνάμενος νὰ δώσῃ καθήκοντα εὐχάριστα εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ἐπαναστάσεως, ὅτι Ῥωσὶα καὶ Ἀδριανουπόλιν εἶναι αἱ δύο ἐνδιαφερόμεναι εἰς τὴν ἐκτασίαν ἐξέλιξιν καὶ διὰ καθήκον τῶν ἄλλων ἐυρωπαϊκῶν ἀνταρτίων εἶναι νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὰς, καθ' ὅσον αἱ προσπάθειαι των δὲν ἔχουσι χαρακτῆρα φιλοδοξίας. Ἄγον ἐξ ἁλλοῦ—εἶπε—νὰ παραδειχθῶμεν, ὅτι καὶ αἱ ἐνέργειαι ἐπὶ τῶν ἐπαναστατικῶν συμμοριῶν εἶναι ἐν τῶν μεγίστων παρασκευασμάτων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κοινῶν σχεδίων Ῥωσικῆς καὶ Ἀδριανουπόλεως, ὅθεν, ἵνα ἅπαντα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοδοκία ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑποστηρίξωσι πάσῃ δυνάμει.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις θὰ πράξῃ τὸ πᾶν, ὅπως καταδείξῃ τῇ Τουρκίᾳ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ χαλᾷ τὴν γαλήνην τῶν στρατῶν της καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν δόσον δύναται, ὅπως ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τούτου. Μολονότι ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ἀπαιτεῖ νὰ παραδειχθῶμεν, διὰ τὴν πλάστιγγὴ τῶν ἐγγληματικῶν πράξεων κλίει μᾶλλον πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐπαναστατικῶν ἢ πρὸς τὸ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων, ἡ Ἀγγλικὴ Κυβερνήσις δὲν θὰ παραλείψῃ νὰ καταστήσῃ προσεκτικὴν τὴν Πύλιν, ὅπως αὐτὴ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς πρόληψιν ἀντεκδικήσεων ὑπὸ τοῦ μουσουλμα-

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π.Δ. Σακελλαρίου